

RADIOAMATÉR - časopis Českého radioklubu pro radioamatérský provoz, techniku a sport

Vydává: Český radioklub prostřednictvím společnosti Cassiopeia Consulting, a. s.
ISSN: 1212-9100.

WEB: www.radioamater.cz.

Tisk: Magic Seven Print, a.s., Dělnická 3, 170 00 Praha 7 - Holešovice

Distributor: Send Předplatné s. r. o.; SR: Magnet-Press Slovakia, s.r.o.

Redakce: Radioamatér, Ohradní 24 b, 140 00 Praha 4, tel.: 241 481 028, fax: 241 481 042, e-mail: redakce@radioamater.cz, PR: OK1CRA. Na adresu redakce posílejte veškerou korespondenci související s obsahem časopisu (příspěvky, výsledky závodů, inzeráty, ...) - vše nejlépe v elektronické podobě e-mailem nebo na disketě (na požádání zašleme diskety zpět).

Šéfredaktor: Ing. Jaromír Voleš, OK1VJV.

Výkonný redaktor: Martin Huml, OK1FUA.

Stálý spolupracovník: Jiří Škacha, OK7DM.

Sazba: Alena Dresslerová, OK1ADA.

WWW stránky: Zdeněk Šebek, OK1DSZ.

Vychází periodicky, 6 čísel ročně. Toto číslo bylo předáno do distribuce 26. 3. 2007.

Předplatné: Členům ČRK - po zaplacení členského příspěvku pro daný rok - je časopis zasílán v rámci členských služeb. Další zájemci - nečlenové ČRK - mohou časopis objednat na adrese redakce, která pro ně zajišťuje i jeho distribuci. Na rok 2007 je předplatné pro nečleny ČRK za 6 čísel časopisu 288 Kč. Platbu, pouze po předběžném projednání s redakcí, poukazujte na zvláštní účet, jehož číslo vč. variabilního symbolu vám bude při objednání sděleno; platbu poukázanou na chybný účet nebo bez správného variabilního symbolu lze dohledat jen obtížně. Předplatné pro Slovenskú republiku (342 Sk) zabezpečuje Magnet - Press Slovakia, s.r.o., Šustekova 10, 851 04 Bratislava 5, tel. / fax 00421 2 67 20 19 31-33 (předplatné), 00421 2 67 20 19 21-22 (časopisy), fax: 00421 2 67 20 19 10, e-mail: predplatne@press.sk.

Průkaz HAREC – poslední možnost!
Informace na <http://www.crk.cz/CZ/KONGEC.HTM>.

Uzávěrka příštího čísla je 13. 4. 2007

Český radioklub (zkratka ČRK) je sdružením občanů, které sdružuje zájemce o radioamatérské vysílání, techniku a sport v ČR. Je členem Mezinárodní radioamatérské unie (IARU).

Předchozí předsedové: Ing. Karel Karmasin, OK2FD (1990 jako předseda přípravného výboru), Ing. Josef Plizák, OK1PD (1990-1991), Ing. Miloš Prostecký, OK1MP (1991-2004).

Předseda ČRK: Ing. Jaromír Voleš, OK1VJV.

Členové Rady ČRK: místopředseda, vedoucí pracovní skupiny pro provozní předpisy: Ing. Jiří Němec, OK1AOZ; hospodář: Milan Folprecht, OK1VHF; IARU liaison, diplomový manažer: Ing. Miloš Prostecký, OK1MP; redaktor WWW stránek ČRK: Jan Litomský, OK1XU; vedoucí technické pracovní skupiny, vedoucí pracovní skupiny HST: František Dušek, OK1WC; vedoucí pracovní skupiny pro přípravu stanov, vedoucí pracovní skupiny pro správu nemovitostí: Radek Hofirek, OK2UQQ; vedoucí pracovní skupiny pro QSL službu: Ing. Josef Plizák, OK1PD; KV manažer: Ing. Ivan Pazderský, OK1PI; ředitel OK-OM DX Contestu, výkonný redaktor časopisu Radioamatér: Martin Huml, OK1FUA; VKV a mikrovlnný manažer: Mgr. Karel Odehnal, OK2ZI; VKV Contest manažer: Ondřej Kolonický, OK1CDJ; koordinátor PR: Mgr. Petr Voda, OK1IPV; technické soutěže mládeže: Vladislav Zubr, OK1IVZ; vedoucí pracovní skupiny pro regiony: Bedřich Sigmund, OK1FXX.

Další koordinátoři a vedoucí pracovních skupin: koordinátor sítě FM převaděčů: Ing. Miloslav Hakr, OK1VUM; koordinátor sítě majáků: Ing. František Janda, OK1HH; koordinátor AMSAT: Ing. Miroslav Kasal, OK2AQK; ROB/ARDF: Ing. Jiří Mareček, OK2BWN; vedoucí pracovních skupin - pro HF: Ing. Ivan Pazderský, OK1PI; - pro VHF/UHF: Mgr. Karel Odehnal, OK2ZI; - pro mladé a začínající amatéry: Vladislav Zubr, OK1IVZ; - pro EMC: Karel Košťál, OK1SQQ, EUROCOM: Ing. Milan Prouza, OK1FYA; - pro Packet radio: Ing. František Janda, OK1HH; - ekonomické: Milan Folprecht, OK1VHF; - regionální: Bedřich Sigmund, OK1FXX; - pro Radioamatérský záchranný systém TRASA: JUDr. Vladimír Novotný, OK1CDA; - pro přípravu stanov ČRK: Radek Hofirek, OK2UQQ; - pro správu nemovitostí: Radek Hofirek, OK2UQQ; - pro přípravu provozních předpisů: Ing. Jiří Němec, OK1AOZ; - pro historickou dokumentaci: Ing. Tomáš Krejča, OK1DXD. Poznámka: ČRK jako člen IARU spolupracuje s dalšími radioamatérskými organizacemi v ČR; ne všichni koordinátoři jsou členy ČRK. **Revizní komise ČRK:** Stanislav Hladký, OK1AGE, Ing. Milan Mazanec, OK1UDN, Jiří Šticha, OK1JST.

Sekretariát ČRK: tajemník a tiskový mluvčí: Petr Čepelák, OK1CMU.

QSL služba ČRK - manažeri: Josef Zabavík, OK1ES, Lýdia Procházková, OK1VAY, Lenka Zabavíková.

Kontakty: Český radioklub, U Pergamenky 3, 170 00 Praha 7, IČO: 00551201, telefon: 266 722 240, fax: 266 722 242, e-mail: crk@crk.cz, QSL služba: 266 722 253, e-mail: qsl@crk.cz, PR: OK1CRA@OK0PRG.#BOH.CZE.EU, WEB: <http://www.crk.cz>. Zásilkový pro QSL službu a diplomové oddělení: Český radioklub, pošt. schr. 69, 113 27 Praha 1.

OK1CRA - stanice Českého radioklubu vysílá výjma letních prázdnin každou pracovní středu od 16:00 UTC na kmitočtu 3,770 MHz (+/- QRM), v pásmu 2 m na převaděči OKOC (Černá hora, 145,700 MHz).

Krajští manažeri ČRK

Kraj	Jméno, adresa	kontaktní údaje
Královéhradecký	Bedřich Sigmund, OK1FXX, Spojených národů 1601, 544 01 Dvůr Králové,	603 548 542, sigmund@elli.cz
Liberecký	Ludvík Deutsch, OK1VEA, Podhorská 25 a, 466 01 Jablonec nad Nisou,	vea@quick.cz
Moravskoslezský	Ing. Milan Gregor, OK2TSE, J. Matuška 34, 700 30 Ostrava-Dubina,	596 723 415, milangregor@volny.cz
Olomoucký	Karel Vrtěl, OK2VNJ, Lužická 14, 777 00 Olomouc	ok2vnj@ddmolomouc.cz
Pardubický	Bedřich Jánský, OK1DOZ, Družby 337, 530 09 Pardubice,	466 643 102, ok1doz@seznam.cz
Píseňský	Pavel Pok, OK1DRQ, Sokolovská 59, 323 12 Pzeň,	737 552 424, ok1drq@quick.cz
Středočeský	Leoš Linhart, OK1ULE, Na Výsluní 1296/8, 277 11 Neratovice,	604 801 488, ok1ule@centrum.cz
Ústecký	Ing. Pavel Strahlheim, OK1IPS, Pražská 303, 417 61 Bystřany,	stroggy@mail.sdaz.cz
Vysočina	Stanislav Burian, OK2BPV, Břežinova 109, 586 01 Jihlava,	567 313 713, stabur@volny.cz

Další krajští manažeri nebyli po sjezdu ČRK dosud jmenováni.

Klubové zprávy

K besedě o PLC v ČRo Leonardo	2
Zprávičky	3

Radioamatérské souvislosti

Kapitáne, kam s tou lodí.....	2. str. obálky
Přijímače Etón E1 a E5	4
Příručky věnované DX-ingu	6
Radio-cyklo-expedice Český les 2006.....	7
Silent Key	11
Setkání QRP klubu Chrudim 2007	28

Provoz

Radioamatérský provoz, teorie, praxe, zkušenosti - 3....	9
OK DX Top List na KV	12
Družice s FM převaděči pro analogovou komunikaci ...	13
Radioamatérský kurz v Holicích – duben 2007	16
DX expedice	16
6el. LPDA pro 18-29 MHz.....	17

Technika

PSV metr pro pásma 144–1296 MHz.....	18
Výkonový zesilovač 144 MHz s tetrodou - 3.....	20
ICOM IC-7000 pohledem KV amatéra - 2	22
Úprava soupravy ARF 272	24

Závodění

Kalendář závodů na VKV	28
Kalendář závodů na KV	29
OK-OM DX Constat 2006 - došlé deníky.....	31

Výsledky závodů

Mikrovlnný závod 2006.....	25
Polní den na VKV 2006	26
VKV Polní den mládeže 2006	26
WAEDC CW Contest 2006.....	28
WAEDC SSB Contest 2006.....	28
EU Sprint - CW Spring 2006.....	28
EU Sprint - SSB Spring 2006	28
EU Sprint - CW Autumn 2006	28
EU Sprint - SSB Autumn 2006	28
OK QRP závod 2007	29
CQ WPX CW Contest 2006.....	30
CQ WW RTTY WPX Contest 2006	30
CQ WW 160m Contest 2006 - CW	30
CQ WW 160m Contest 2006 - SSB	30
OK DX RTTY Contest 2006.....	31

Různé

Soukromá inzerce.....	22
-----------------------	----

TISK QSL

www.tiskqsl.zde.cz

Plnobarevné QSL

! 1000 ks za 1450,- Kč !
! 2000 ks za 2360,- Kč !

Jedno/dvou/barevné QSL

500 ks od 429,- Kč
1000 ks již od 559,- Kč
(5000 ks za 2199,- Kč)

sleva pro stálé zákazníky
staniční deníky A4 a A5

zajišťuje Pavel Pok
Sokolovská 59, 323 12 Plzeň
tel. 377 537 050 • 737 552424
e-mail: ok1drq@quick.cz
vyžádejte si aktuální nabídku
www.tiskqsl.zde.cz

Na obálce: Ukázka publikací o DXingu (článek na str. 6); směrová vazba v PSV-metru 144-1296 MHz (článek na str. 18); provedení logaritmicko-periodické antény 18-29 MHz (článek na str. 17); přijímač Etón 1 (recenze na str. 4).

Ing. Karel Košťál, OK1SQK, ok1sqk@seznam.cz

K besedě o PLC v ČRo Leonardo

Poslední dobou se u nás znovu diskutuje o nasazování systémů umožňujících šíření internetových signálů po vedeních elektrovedných sítí. Tyto systémy jsou v Evropě označovány jako PLC (Power Line Communications), v USA pak BPL (Broadband (over) Power Line). Existuje i řada systémů podobných, jako například PLT (Power Line Telecommunications) pro telekomunikační služby, zejména přenos telefonních hovorů. Český radioklub se k této věci vyjádřil zcela jasně a podrobně svým Memorandem [1], které bylo vydáno v listopadu 2005 a rozasláno všem institucím a orgánům tohoto státu, kterých se, třeba jen okrajově, mohlo týkat, v neposlední řadě Českému telekomunikačnímu úřadu.

Zhruba od začátku letošního roku vstoupil tento druh připojení k internetu do další fáze, neboť začal být komerčně nabízen v centru Prahy a v plánu je pro příští dva roky pokrytí celé Prahy a dalších měst. V pátek 12. ledna 2007 se ve studiu Českého rozhlasu Leonardo uskutečnila beseda o šíření internetu po elektrovedné síti. Účast radioamatérů v besedě zajistil Honza OK1UU. K besedě byl přizván ČRK, který vyslal mne, ČAV pak zastupoval jeho místopředseda Franta, OK1HH. Besedy se pod vedením redaktora Luboše Veverky dále zúčastnili nezávislý publicista Jiří Peterka a Ing. Jan Sedláček z Českého telekomunikačního úřadu. Hodinová beseda byla vysílána o týden později a je k dispozici ke stažení na webových stránkách rádia Leonardo [5].

Mým hlavním dojmem z besedy je, že během hodiny jejího trvání se stihlo sdělit velmi málo. Mnohé vzniklé otázky zůstávaly nezodpovězeny a spousta dalšího zůstává nevyřčeno. Dále mne překvapilo, že se besedy nezúčastnila společnost, která tuto službu v ČR nabízí, ač byla pozvána, a že její účast jako by suplovali pan Jiří Peterka a – k mému velkému údivu – i zástupce ČTÚ.

Rád bych tedy ještě některé myšlenky a názory doplnil a podtrhnul:

V minulosti se zdálo být zajímavou myšlenkou využití všudypřítomných vedení rozvodných sítí k lacinému překlenutí oné pověstné „poslední míle“ pro přenos internetových signálů k uživatelům. Našli se podnikatelé, kteří tuto značně kontroverzní myšlenku shledali potenciálně obchodně zajímavou a vložili do jejího uskutečnění nemalé finanční prostředky. Tyto prostředky byly vloženy nejen do vývoje a výroby potřebné technologie, ale současně i do „obhajoby“ tohoto způsobu přenosu dat. Na dané téma se tak pořádají konference, které jsou normálním smrtelníkům znepřístupněny jejich konáním v pětilhvězdičkových hotelích a účastnickými poplatky ve výši kolem 20 tisíc korun. O PLC přednášejí profesori vysokých technických škol a píší se diplomové práce. Úředníci telekomunikačních úřadů jsou k technologii PLC benevolentní a tvrdí, že si na ni nikdo nestěžuje. Za jedině nepřející odporce tohoto „skvělého“ prostředku levného připojení k internetu jsou tak vydáváni radioamatéři.

Za všechny uvedené „obhajoby“, které jsou, dle mého názoru, jen dobře financovaným marketingem ze strany těch, kdo do PLC investovali,

alespoň jeden příklad: Ing. Šroubek, Ph.D., vypracoval jako reakci na příslušné Memorandum ČRK pojednání s názvem *Antimemorandum k PLC* [2]. Nosnou myšlenkou tohoto díla je, že radioamatéři jako 0,03 % lidské populace mají k dispozici 2,3 až 7,4 % celého kmitočtového spektra, přičemž 0,3 % tohoto spektra by stačilo k pokrytí 7,3 % populace technologií PLC při 10% využití stávající elektrovedné sítě. Autor jaksi samozřejmě předpokládá, že lidská populace po ničem jiném než po technologii PLC netouží a PLC je tak vydáváno za oprávněný veřejný zájem. Ani nepřekvapuje, že se autor podepsal jako specialista marketingu.

Vedení elektrovedné sítě lze považovat za leccos, jen ne za homogenní vysokofrekvenční vedení, jaké by přenos dat vyžadoval. Impedance síťového vedení se mění s charakterem každého připojeného spotřebiče, velké skupiny spotřebičů jsou potenciálními zdroji rušivých signálů (zejména spotřebiče s komutátorovými motory, polovodičovou regulací apod.). Tyto technické překážky nelze jednoduše obejít a jejich řešením je v konečném důsledku pouze zvyšování úrovně přenášených vysokofrekvenčních signálů. Přenášený vysokofrekvenční signál se ale odráží od četných nehomogenit a vyzářuje do okolí. Vedení elektrovedné sítě, ať již jsou realizována kabely nebo volným vedením, nejsou vysokofrekvenčně stíněna a stávají se tak vysílacími anténami. Protože tento přenos využívá kmitočtu (zejména v oblasti krátkých vln) přidělených jiným službám, zákonitě tak dochází ke konfliktům s těmito službami, prozatím zejména s početnou a technickými prostředky i znalostmi vybavenou skupinou radioamatérů. Obhájcí tohoto systému si uvědomují neudržitelnost tvrzení, že vř datový signál je šířen po vedení elektrovedné sítě, a tak nyní hlásají, že signál je šířen „podél“ vedení. Zákon o elektronických komunikacích ale takovouto síť elektronických komunikací nezná. Z hlediska elektromagnetické sloučitelnosti je pak prvořadou otázkou, do jaké kolmé vzdálenosti od vedení elektrovedné sítě toto „podélné“ šíření zasahuje. Máme mezi sebou nemalou skupinu amatérů (QRP), jejichž koníčkem jsou, zejména v oblastech krátkých vln, spojení s malými výstupními výkony, a kteří by nesčetnými potvrzeními spojení mohli dokázat, že s výkonem srovnatelným s tím, který odpovídá přenášeným úrovním signálů PLC, lze uskutečnit spojení i na vzdálenost stovek až tisíců kilometrů.

Obhájcí PLC by zde asi tvrdili, že technické prostředky těchto systémů se také vyvíjejí a v současné době dokážou radioamatérská pásma z jimi používaného spektra „vyklíčovati“. Jenže radioamatérská služba na krátkých vlnách představuje jen devět poměrně úzkých kmitočtových segmentů. Otázkou zůstává, s jakým potlačením vyzařované úrovně signálů se jim toto podaří, kolik takovýchto segmentů budou moci „vyklíčovati“, a jaké pásmo jim nakonec zbudou po stížnostech dalších legálních uživatelů krátkých vln. Jedná se o řadu služeb jiných, jako je rozhlas, radioastronomie, tísňová komunikace Globálního námořního a bezpečnostního systému (GMDSS) a řada kmitočtů pevné a pohyblivé pozemní služby. Názor, že rušení v pásmu krátkých vln, způsobené systémy PLC, bude ČTÚ řešeno dodatečně až na základě stížnosti ob stojí prozatím možná u radioamatérské služby nebo rozhlasu. Obstojí ale takový přístup v případě, že zde prokazatelně dojde k rušení tísňové a bezpečnostní komunikace a tím k ohrožení životů osob? Amatérská služba ostatně, jak tomu bylo již mnohokrát v minulosti, úlohu tísňové komunikace plní rovněž. Nastupuje většinou v situaci, když už selžou všechny ostatní prostředky. Nemusí se jednat jen o námořní katastrofy, jde i o velké požáry, živelní katastrofy velkého rozsahu a podobně. Neměly by se preventivně řešit možné příčiny takovýchto rušení s předstihem, a ne až jejich následky?

Pro mne osobně je poněkud zářející postoj Českého telekomunikačního úřadu, který v této věci jako by rezignuje na svou funkci regulátora v oblasti elektronických komunikací. Odmítá se zabývat prevencí elektromagnetického rušení mezi sítěmi nebo službami elektronických komunikací, jakož i zabránění škodlivým interferencím. Pokud je PLC elektronickou komunikační službou po vedení, pak by mimo tato vedení neměla působit a vedení i prvky systému by měly být opatřeny stíněním s potřebným stínícím faktorem, obdobně jako je tomu např. u televizních kabelových rozvodů. Pokud je PLC komunikační službou šířící své signály mimo vedení (byť i „podél“), pak jde nutně o přenos signálu rádiem a ČTÚ by zde měl uplatnit svou funkci regulátora v oblasti správy rádiového spektra, včetně kmitočtového plánování a dalších souvisejících opatření.

Pokud připustíme, že se jedná o přenos po vedení, bylo by možné se ptát, proč jedna služba elektronických komunikací využívající vedení (kabelová televize) musí svá zařízení a vedení opatřovat nákladným stíněním a druhá (PLC) je neoprávněně výrazně zvýhodňována tím, že tuto povinnost nemá? Obě tyto služby používají dokonce srovnatelné úrovně přenášených vysokofrekvenčních signálů. Jak zde potom ČTÚ zajišťuje jeden ze svých hlavních úkolů, aby nedocházelo k narušování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací? Proč ČTÚ přenos PLC nepovolí za předpokladu výměny vedení elektrovedné sítě, používaných pro tuto službu, za vedení stíněné s předepsaným stínícím faktorem? Vzpomeňme na staré rozvody společných televizních antén se zelenými kabely (VFKP apod.), nestí-

něnými pasivními prvky v plastových krabičkách (např. rozbočovače PBC 21). Jakmile tyto rozvody měly být využívány pro přenos signálů kabelové televize a používat kmitočty přidělené jiným službám (S kanály), museli jejich provozovatelé (pod hrozbou vysokých sankcí ze strany ČTÚ) rozvody nákladně rekonstruovat, včetně výměny kabelů za kabely s dvojitým, v některých případech i trojitým stíněním, vyměnit aktivní i pasivní prvky rozvodu za certifikované, kde stínící faktor byl jedním z hlavních parametrů pro jejich schválení. Je třeba podtrhnout, že hrozba sankcí zde nebyla podmíněná až nějakou stížností, jak je dnes prezentováno pro případ provozování sítí PLC. Lze zde tedy hovořit o rovnosti v hospodářské soutěži?

Jediné, co snad částečně vysvětluje současný váhání úředníků ČTÚ v této věci, je existence *Doporučení komise evropských společenství* ze dne 6. 4. 2005 o širokopásmové elektronické komunikaci přes rozvody elektrické energie. Jak se v tomto doporučení uvádí, je jeho cílem zajistit transparentní, přiměřené a nediskriminační podmínky pro rozmístění systémů komunikace přes rozvody elektrické energie a odstranění nepřiměřených regulačních překážek. Doporučuje se mimo jiné ex-post model pro řízení vzájemného rušení systémů drátového vedení a rádiových systémů. Najdeme tam i formulaci jako: „Sítě komunikace přes rozvody elektrické energie jsou kabelové sítě a jako takové jsou řízenými médii. Nevyužívají rádiové frekvence pro přenos...!“ Současně ale také, že systémy komunikace přes rozvody elektrické energie spadají do působnosti směrnice o elektromagnetické kompatibilitě... a že mohou být uvedeny do provozu pouze tehdy, jsou-li v souladu s touto směrnicí. Kontroverznost tohoto doporučení je zejména v tom, že zjevně nabádá k nadřování tomuto druhu komunikace a de facto doporučuje diskriminaci jiných systémů elektronických komunikací po vedení a rádiových systémů. Do dnešního dne ostatně nebyla – a asi ani nemohla být – přijata nějaká smysluplná technická norma, která by tento druh přenosu uspokojivě řešila a legalizovala. Toto Doporučení tak vnímám pouze jako výsledek silného lobbistického tlaku investorů, kteří do těchto systémů vložili velké prostředky a nespelnitelné naděje. Dle mého názoru by se úředníci ČTÚ měli k tomuto Doporučení stavět jako k doporučení, tedy aktu podstatně nižší právní síly, než je např. Směrnice o elektromagnetické kompatibilitě, a řídit se svými odbornými znalostmi a svým svědomím. Vysoký stupeň zcela zbytečné předpostrašenosti našich úředníků před úředníky bruselskými je ostatně dobře znám i z jiných oblastí života.

Na mezinárodní úrovni v této věci radioamatéři zastupuje *Mezinárodní Radioamatérská Unie – Region 1 (IARU)* a její pracovní skupina EUROCOM pod vedením předsedy, kterým je Gaston Bertels, ON4WF. Osobně jsem měl možnost se zúčastnit jednání této pracovní skupiny dne 23. 6. 2006 ve Friedrichshafenu. Je třeba říct, že tato pracovní skupina odvádí obrovský kus práce ve prospěch radioamatérů směrem k Evropské unii i jejím orgánům jako ETSI a ECC. Mimo jiné se podařilo pro-

sadit, že radioamatérská služba pracující v souladu s předpisy *Mezinárodní telekomunikační unie (ITU)* je poprvé zmíněná v Evropském právním aktu jako služba chráněná členskými státy, což by mělo najít svůj odraz i v národních právních normách. Jiným výsledkem úsilí této pracovní skupiny je, že v týdnu od 5. do 9. března 2007 se na půdě Evropského parlamentu v Bruselu uskuteční výstava věnovaná radioamatérské službě. V uvedeném týdnu se v Bruselu uskuteční schůze parlamentních skupin. Prostor výstavy je velmi výhodně umístěn poblíž baru na křižovatce hlavních chodeb vedoucích k zasedacím místnostem. Záštitu nad výstavou převzal Fernando Fernandez-Martin (EA8AK), kvestor Evropského parlamentu, zodpovědný za umělecké a kulturní otázky. O výsledku této výstavy, jakož i o činnosti pracovní skupiny EUROCOM, budu informovat podrobněji samostatným článkem v některém z dalších čísel tohoto časopisu.

Na zmiňované rozhlasové besedě nezávislý publicista pan Jiří Peterka a shodně s ním zástupce ČTÚ také tvrdili, že oprávněnost PLC vyřeší trh. Obávám se, že zde jde o hluboké nedorozumění, neboť trh může rozhodnout o tom, který produkt je lepší z hlediska jeho užité hodnoty a ceny. Systém přenosu dat PLC však z tohoto hlediska není porovnatelným výrobkem, neboť v dosavadní podobě nespĺňuje platné technické normy ani z oblasti přenosu po vedení, ani z oblasti přenosu rádiového.

Osobně jsem přesvědčen, že úlohu přenosu dat, včetně superychlého internetu, televizních a rozhlasových signálů i hlasové komunikace, převezme v brzké době optické vlákno pro své obrovské možnosti přenosové kapacity, nulové vyzařování, neovlivnitelnost okolními elektromagnetickými poli a v neposlední řadě nízkou cenou. Již dnes je skleněné vlákno levnější než měď. Již dnes se realizují sítě FTTx, včetně sítí FTTH (*fibře to the home* – vlákno až do bytu) se všemi výše uvedenými výhodami, které jsou jinými systémy nerealizovatelné. Technický rozvoj hardware i software výpočetní techniky směřuje k stále větším požadavkům na rychlost přenosu dat, takže se dá předpokládat, že možnosti systémů PLC budou v dohledné době z tohoto pohledu nevyhovující. Výrobci technologie PLC si rovněž začínají uvědomovat, že kroky, které učinili, nevedou ke kýženým efektům, a zachraňují co se dá. Např. finská firma Teleste nabízí aplikaci svého zařízení PLC pro levné datové přenosy v malých sítích kabelové televize, kde v homogenním vedení postačují nižší signálové úrovně než v dosavadních systémech přenosu dat, ale dochází k nekompatibilitě se systémy stávajícími (např. s protokolem DOCSIS). V některých státech je rozvoj této kontroverzní technologie PLC utlumován, např. v Barceloně byl celý tento systém zcela zastaven.

Nehledě k výše uvedenému musíme ještě nějakou dobu počítat s tím, že se jako radioamatéři s nežádoucími efekty nasazené technologie PLC můžeme setkat. V případě rušení se budeme dostupnými prostředky snažit odhalit jeho zdroj tak, abychom technikům ČTÚ mohli podat co možná nejvíce potřebných informací. Jak budeme kon-

krétně postupovat je podrobně popsáno na webových stránkách ČTÚ [3] (*Jak postupovat... / Co dělat, když je provoz zařízení využívajících rádiové kmitočty rušen*), včetně adresáře kontaktních míst v jednotlivých oblastech ČR. V případě, že zdrojem rušení v radioamatérských pásmech je systém PLC, budeme informovat i ČRK [4], který vyřešení věci v případě potřeby podpoří u ČTÚ a bude informovat i pracovní skupinu EUROCOM IARU, kterou jsme o tyto informace byli požádáni. Tato problematika se týká všech radioamatérů, členů i nečlenů ČRK, ve stejné míře. Rozhlasová beseda v ČRo Leonardo byla dobrým příkladem a ukázkou toho, jak jejich spolupráce může vypadat.

Odkazy:

[1] www.crk.cz/CZ/BULL_MB_PLC.HTM

[2] www.power-com.cz/sroubek-1.pdf

[3] www.ctupraha.cz

[4] www.crk.cz

[5] http://www.rozhlas.cz/radionapran/archiv/_audio/00493575.mp3

<7201>

Průkaz HAREC – poslední možnost!

Nezapomněli jste požádat ČTÚ o nový průkaz HAREC? Poslední duben – konec lhůty – se blíží!!! Viz Radioamatér č. 1/2006, str. 2, a WWW stránky ČRK <http://www.crk.cz/CZ/KONCEC.HTM>.

Zprávičky

ČRK na AMPER 2007!

Český radioklub se zúčastní 15. mezinárodního veletrhu AMPER 2007, který se uskuteční ve dnech 27.–30. 3. 2007 v Pražském veletržním areálu v Letňanech. Najdete nás v hale 7, stánek č. A18.

Setkání Pražák 2007

Zveme všechny zájemce na setkání radioamatérů a CB. Již XVI. setkání se koná v autokempu Pražák v termínu 1.–3. června 2007. V místě setkání je zajištěno dobré občerstvení i možnost ubytování ve vlastních stanech. Blížší informace Vám sdělí po telefonu Jarda, OK1UBF, tel. 383 382 753.

Blahopřání OK2HI do Zlína

Vynikající operátor, trvale patřící mezi neaktivnější HAMS zlínského regionu, je náš čerstvý sedmdesátník Karel, OK2HI. Pevně zdraví, štěstí a mnoho krásných QSO přeje členové RK Zlín.

